

JAUME BOSCH

Arrels de la Catalunya Nord

De València a Perpinyà. Dels Premis Octubre a la cloenda del Correllengua. Dos viatges en vuit dies i un fil conductor: si a la festa dels Octubre es distingia amb el premi EL TEMPS el ministre francès d'Educació, Jacques Lang, per l'impuls a mesures a favor de les llengües minoritàries a l'estat francès, a Perpinyà ens explicaven que aquella mateixa setmana el Consell d'Estat havia deixat en suspens algunes d'aquestes mesures, com a resultat de les denúncies presentades per sectors jacobins intolerants amb qualsevol indici d'obertura en aquest terreny.

La meua presència a Perpinyà, dins una delegació d'Iniciativa per Catalunya-Verds, responia a tres motius: el més evident, la participació a la manifestació que cada any, al voltant del 7 de novembre, data en què se signà, l'any 1659, el Tractat del Pirineus, recorre els carrers de la capital del Rosselló en defensa de la llengua i la cultura catalanes. Enguany el lema era "No perdem el nord: sem catalans" i coincidí amb el darrer acte del Correllengua 2001.

El segon motiu era una trobada amb els Verds de la Catalunya Nord. No fa gaire, Iniciativa per Catalunya-Verds i els Verds nord-catalans signaren un conveni de col·laboració. A la identificació amb l'ecologisme polític i a l'arreglament dins la Federació de Partits Verds Europeus s'afegeix la voluntat de cooperació en el camp de la cultura i la llengua: no és casual que mentre que socialistes i comunistes es mantenen al marge de la manifestació del 3 de novembre, destacats membres dels Verds l'encapçalaven. Els Verds de la Catalunya Nord, fins ara, havien tingut escassa incidència política, però les darreres eleccions locals han significat un canvi. Avui els Verds són presents a l'ajuntament de Perpinyà, amb la regidora Katia Mingo, i a d'altres com Prada o Cabestany. No cal dir que en el camp del municipalisme, en el qual IC-V disposa d'àmplia experiència, les expectatives de treball en comú són ben atrac-

tives. Sense oblidar les possibilitats de cooperació transfronterera, en el marc de la Unió Europea, tan poc desenvolupades fins ara.

I el tercer objectiu era visitar l'associació i la ràdio Arrels i entrevistar-nos amb el seu president, Pere Manzaneres, capdavanter també de la Federació d'Entitats en Defensa de la Llengua i la Cultura Catalanes a la Catalunya Nord i un dels oradors en la manifestació que acabà sota el Castellet. Parlar amb Manzaneres t'anima i et revolta alhora. Anima veure la seva voluntat i el seu coratge davant de tantes dificultats. I et revolta comprovar que, des del Principat, no sempre el que arriba és suport i comprensió. Ràdio Arrels, l'única emissora que emet íntegrament en català, amb vint anys d'història, amb quatre freqüències que cobreixen gairebé tot el territori de la Catalunya Nord, tan sols disposa d'un modest conveni de col·laboració amb una cadena privada de ràdio: Què esperen les emissores públiques Catalunya Ràdio i COM Ràdio, per signar-ne un a l'alçada de les seves enormes possibilitats? L'Escola Arrels, amb cent setanta-cinc alumnes, avui integrada dins la xarxa pública, està impartint, malgrat tot, ensenyament en català: no és possible augmentar els contactes, intercanvis pedagògics i suports des del sud? La mateixa associació avui és a punt d'instal·lar-se en una nova seu en ple centre de la ciutat: Què esperem per fer-li costat? És ben cert que aquestes entitats tenen futur en la mesura que estan implantades dins la societat nordcatalana; però aquest argument mai no pot suposar excusa perquè el sud no els presti suport. Iniciativa per Catalunya-Verds portarà propostes en aquesta direcció al Parlament de Catalunya i als ajuntaments catalans. Caldria que les institucions i la societat del Principat demostrassin, amb fets, que creiem de veritat que les arrels de la Catalunya Nord són també les nostres.

Vicepresident d'IC-V

“Et revolta comprovar que, des del Principat, no sempre el que arriba a la Catalunya Nord és suport i comprensió. Ràdio Arrels, l'única emissora que emet íntegrament en català, tan sols disposa d'un modest conveni de col·laboració amb una cadena privada de ràdio: Què esperen les emissores públiques Catalunya Ràdio i COM Ràdio, per signar-ne un?”